

Након изгласавања неповерења влади Црне Горе судбина Дритана Абазовића изгледа неизвесно. Ако за сада не можемо знати каква га политичка будућност очекује, извесно је да – са српске тачке гледишта – нема много разлога за слављењем човека који је пре само неколико месеци одлучио да најзначајнија министарска места у његовој влади заузму људи радикално антисрпских схватања какви су Ранко Кривокапић и Рашко Коњевић и све то уз мањинску подршку Миловог ДПС-а. Међутим, ако глорификацији Дритана нема места, држим да однос који Црногорци монтенегринске провинијенције већ неко време имају према њему може бити поучан за српску страну.

Дарко Шуковић, дугогодишњи водитељ емисије *Жива истина* и главни уредник *Антене М* изнео је своје виђење црногорских прилика у тексту са провокативним насловом „Дритан Абазовић – човјек на кога је чекао Београд“[1]. У њему говори како без Дритана „клерофашизам не би постао мејнстрим у Црној Гори“. На који „клерофашизам“ мисли? Свакако не на монтенегрински, пошто монтенегрински „антифашисти“ и „борци за секуларну државу“ воде борбу само и једино против српског национализма – а у њега онда подмуклу сврставају и борбу за сама људска права Срба. Да би био јасан, у истом тексту отворено говори о СПЦ – односно „Цркви Србије“ како је називају он и његови истомишљеници – за коју држи да претвара „грађане Црне Горе у светосавске фанатике, који слиједе пут Маце Вукојичића и Ратка Младића“. А све то, по Шуковићу, Дритан чини са намером да Црну Гору, послужи ли га „срећа издајничка и сљепоћа евро-америчка предати господару Отвореног Балкана, великом вођи региона и малом од палубе на топлом мору Владимира Путина“. Наиван човек би за тренутак помислио како је иницијатива Отворени Балкан нешто о чему похвално говори Александар Дугин, а не Александар Сорос[2].

Чему Срби могу да се надају када Монтенегрини чак и Дритана сматрају "великосрбином" и "четником"

Пише: Ненад Пиваш

понедељак, 22 август 2022 09:48

